

10900

Bibl. Jag.

I

Bibl. Jagl

Top
na

11
Kopje listów mych piszanych
do różnych osób.
i w różnych czasach.

Marya Tourian'ska.

Kopjowałam je w Ciechoaniku 1896 r. r.
na pamiątkę i na danię S. Jana Gireyckiego.

11

³/₂ Do

Do

³/₂ Do

Do

Do

²/₂ Do

Do

³/₂ Do

4 Do

²/₂ Do

²/₂ Do

Do

Do

2 Do

5 Do

³/₂ Do

Do

²/₂ Do

Do

³/₂ Do

Spis listów zawartych w niniejszym Rejestrze.

	str.
²⁾ Do Księcia Jastrzębskiego	1.
Do Pani Waldow	3.
²⁾ Do X Kanonika Kulickiego	5.
Do siostry mej Czarnowskiej	7.
Do X Radzikowskiego	8.
²⁾ Do X Jastrzębskiego	10.
Do Ostrowskiego	13.
³⁾ Do X Jastrzębskiego	14.
⁴⁾ Do X Jastrzębskiego	19.
²⁾ Do Pani Moskowskiej	25.
²⁾ Do Biskupa Kulickiego	29.
Do Krotowa Kuchmistrza powiatu Radzyńskiego	30.
Do Chomiczowskiego adwokata w Siedleach	31.
Do Adama Towiańskiego	32.
⁵⁾ Do X Jastrzębskiego	34.
³⁾ Do Biskupa Kulickiego	35.
²⁾ Do Karasewicza	36.
²⁾ Do Karasewicza	37.
Do Kluckowskiej	38.
³⁾ Do Karasewicza	41.

Do Biskupa Ruszkiewicza	43.
Do X Brzezińskiego	45.
Do adwokata Lucjana Wotnowskiego	47.
Do X Sawtowskiego	48.
Do X Matuszewskiego	51.
²⁾ Do trybiskupa Sopiela	54.
Liść wynikający z ogłoszeń matrymonijalnych w „kurjerze warszawskim”	55.
Do adwokata Józefa Intygnera	57.
¹⁾ Do Fran. Okszewskiego redaktora „kurjera warszawskiego”	58.
²⁾ Do Fran. Oksze.	58.
³⁾ Do Fran. Okszew.	59.
⁴⁾ Do Fran. Okszew.	59.
⁵⁾ Do Fran. Okszew.	60.
⁶⁾ Do Fran. Okszew.	60.
²⁾ Do trybiskupa Sopiela	61.
Do Gł. I ² Leona XIII ²	64.
¹⁾ Do X Filochowskiego	65.
²⁾ Do X Filochows.	67.
³⁾ Do X Filochows	68.
47	

D. 8 Wrześ. 1866.

Łąków.

1.

1) Szanowny i drogi Gine! /X Bonifacy Jastrzębski/

Długo walczyłam sama z sobą, czy mam zabrać się do skreślenia tych słów nam do
Ojca lub nie - rozum wybrał wygnieć to, serce przeciwnie, nakazywało, idę więc na
poprzedni ostatniego i piszę.
Zmieszto półtora roku upłynęło, jak nie odebrałam jednego słowa od Ojca, Na tej to przy-
czynę, powyższą władzę duszy kazała miłować: ostatnie Jego pismo datowane z 19 lutego
1865+. mam obecnie w ręku, które mi Gine pisał Tomaszając się z długiego milczenia, dając
za powód do niego, wykrekiwanie miłego całego, za chwilę w której miał naskrobać to,
co by Mu dało rozwój pisania tak, jakby pragnął. Wspomina tam że do Jego pisma z Un-
terstrasse w Kierich, miałam obcasie mieć sobie przystane kopję pisma całego. Na każdym
prawie widzeniem się z Szumowską, dowiadując się że odebrała list, rax nawet ale to już
dość dawno, dopytując się jej Gine o mój adres, mówiła że go postata, a ja jednakże i
z tego nie nie wskazałam. Wszakże jednakże myśl że On zapomniat i wola i wiedzą o mnie,
odkucam jako pokasę, niechęć przynajmniej wiedzieć o tem, albowiem wykrekiuję w ostatnim
Jego liście że: „niechęć nigdy u mnie nie gości ku tobie, a o pamięci niechaj nasuwają się tylko
które bierę w świadectwo o dwukrotnem codziennie pamiętaniu o tobie, przy Mszy Św. i wie-
cznej modlitwie.” Ciesić Ci i chwata Ojciec za to słowo, upewniam Cię narazem że podobnie
czuję, iż niezawadkami literami Imię Twoje wyryte w pamięci i sercu mem. To przekreślanie
takowego upewnienia, przypisać jakże mogłabym abym była przez Jego zapomnianą.
Dość już tych wymówek, może nawet najniefortunniejszych, zabieramy się do rzeczy.
Ostatni rax pisałam do Ojca, zdaje mi się, w grudniu z Warszawy, wówczas gdy starałam się o
miejsce, był to czas w którym w kompletny nieży byłam i często nie miałam gdzie głowę
złotnąć, wraz z „Synem Ołtowskim”. Pragnęłam na wszystko, może umieścić się w Warszawie, wy-
szukałam pręsto obowiazek, ale u starożakonnych - rzecz prosta nie mogłam tego wybyć, na
Wielkanoc opuściłam dom ich, dawniejszy często wyrażnego afonitu jako chrześcijanka, nieogólnie
od przychodniów, ale starałam sobie często te przykrości tą myślą że jestem w Warszawie.
Potem starałam się o miejsce na wieś, ale o boleści i smutku. Kto tylko gdzie z osób staraja-
cych się o naukowe i artystyczne ustąpiat nakwisko me i wiedział że jestem ciekaw, trzęsą, ani
chciał nawet planać mnie i żadne perswazje że jestem innych nasad nie pomogły. Naraz po o-
puszczeniu izraelitów, zdawało mi się znaleźć dom bardzo goły n. b. w Warszawie, czego tak
pragnęłam, umówiłam się już z samą panią i za trzy dni miałam objąć obowiazek. Ura-
dowana nad wyraz że tylko kilka dni tracię czasu na to że i nadal pozostać w Warsza-
wie, przyszedł w domu bardzo moralnym i Bogobojnym, oczekując upłynięcia owych dni kilka, lecz
o niestatości wszystkiego co dobre. Dobieram list w którym sama pani pisała, że rzywa
umowę którą w niewiadomości, kawasta że nie może mi powierzyć dzieci swych, a tem sa-
mem przystać na naszekrepienie w nich nasad przez koscioł i społeczeństwo nie uznanych
- w tej chwili pozostałam do niej, czując jej całe me wyznanie wiary, rozrzewniłam ją opowie-
daniem swem, obiecała przedstawić mężowi rzecz całą, i że sprowadzi się i pozwoli na
na odnowienie zerwanej umowy. Lecz niestety! Inaczej się stało, odpowiedź stanowiąca że
wierzą, iż nie jestem niebezpieczna, że gdyby było tylko o nich, zgodziliby się na przyjęcie

maie
J

mnie w dom swój, ale do rodziny swej ciągle byłoby niepokojeni ze sobą z tem nawiązką
 mają u siebie; ze trzmi w oczach mówiła mi sama pani że mnie bardzo katusze, że tak nie
 winnie cierpieć i z duszy całej iść, aby mi to Bóg chem innem wynagrodzić i pocieszyć.
 Takich zdarzeń miałam kilka w przebiegu kilkukrotności, moxerze wyznam że chwila
 zapomnieć chciałam iem chrześcijanka i iem z woli Bożej koniecznie ofiarę starego xaka
 na, który przeklęcony jest być ofiarą, catopalmą, nie tylko na swoje grzechy, ale i na tego
 którego imię nosi. Coż tu było pojąć, wszakże trzeba było życie utrzymać a jakimże spo-
 sobem xarobić na nie?.. miało czasem 4 i 5 dni iem się bez lepszego poisthu jakim ja
 obide obywatela, bardzo często byłam do 3² godziny na choro i taka egzystencja nieregular-
 nego życia wiodłam trzy miesiące, ~~moxerze~~ ~~z~~ ~~przez~~ ~~tem~~ i ~~gryząc~~ ~~du~~ ~~mierz~~. Ze jakimś myśl-
 Boże wielka opokrywa na mnie, miarkując z tego, że pomimo takiego życia jakie wiod-
 tam przez kwantat, dręcząc się przytem i gryząc bez miary, że pomimo tego wszystkie-
 go, zdrowie miałam nie najgorsze, bywały tylko dni że ledwo nogi wleklam ze chłoba.
 O Boże! Ty jeden wiesz co przecierpiałam. Miotana wiołam romantycznymi wrażeniami, posta-
 nowiałam zmienić nawiązkę choćby urzędownie, jeżeli prywatnie nie daby się, ale roz-
 wanywszy następstwa, datam pokój. xaczęłam się starać o obowiązki damy klasowej
 przy jednym z tutejszych xaktadów rządowych, bo co mi innego pozostało, kiedy
 xelachta nie chciała ani słyszeć o mnie, moxerze myślałam sobie, publiczną posadę za-
 jąć. Obowiązki damy klasowej są bardzo małe, bo tylko uszytować w klasie w czasie
 wykładu profesora a za to dostaje się 2400 rbl. x emerytura, po wystąpieniu lat pe-
 wnych. Jestto posada bardzo takoma, hanoydatek przeto jest niewielkiona moc, która
 ma silniejszą protekcję, ta otrzyma nominację - chodźłam przeto do rozmaitych
 dygnitarzy i znakomitych figur przysiadających w okręgu naukowym, obiecywano że
 moxerze dostanę, iadana posada; w czasie najwęższego oczekiwania, xarwna mi się miejsce
 na wieś na 6 tygodni tylko tj. na lipiec i pół sierpnia; pojechałam przeto do San-
 otawa Siemigajki, a xieśmy sobie nawzajem do zustu przysięgli, umowa stała na rok;
 xaniechałam przeto starać o damę klasową - jestem tu do pierwszych dni lipca, co
 nauki mam jednego chłopczyka w 10^m roku - jak dotychczas nie mogę narzekać, niech-
 by tak było i nadal, to dziekowalabym Bogu, bo po tych pocuwających i potwor-
 nych domach, jakie już miałam niechceć się zajmować, niechle mi się tu wydaje.
 Mieszkam w okolicy Butaw koto Kwoleń i Karnolew, miejsce urodzenia naszego
 wiewośca Kochanowskiego. Koniót mam we wsi, wszyscy bywamy na Mszy 8² codziennie,
 co do przystępowania do Sakramentów 8² ^{4^{te}}, nie mogę tak często jakbym pragnęła,
 albowiem nie podobna by było oskarżać się z win mych, przed kapłanem któregoś z tych rary
 na dzień widuję, nie byłabym w stanie tak wnieść się nad siebie i nad siebie samą,
 jeżeliś zaś do innych parafii niepodobna, tem bardziej że Siemigajki choć ludnie religijni,
 czego dowodzi Koniót wybudowany przez nich w ich wsi, jednakże gorszą się jak to można
 przystępować co miesiąc np. do Sakramentów 8² ^{4^{te}}, bęąc się starata tak urządzić, aby iso-
 bie uszczelnieniu nie robić i ich na nastro nie frapować. Nie koniecznie się wcale xmoję
 ródkiem, nie przeto nie wiem co się tam dzieje, chyba z gazet co xawusze x wielką xtośliwo-
 ścią i xykaniem opisują, moxerze Głuc co wie, to proszę o Tashawę doniesienie. Przed kilko-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Warszawa.

36.

Panie! / Karasiewicz/

[illegible]

ne

[illegible]

Cam
a'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

4 gródn: 1890
Warszawa.

54.

Świętyni Kapłanów Trybiskich Dobroć, [Zapiski]

X żong praprasany ze przy xiejach tak liwny i różnorodny jak są użyciem Jego łaski
uży powarany z eranicar go introwu namy, ale uszaki przystou powiada, ze lenij
czuwać z do boga nix + świętych; próbowaśmy kotatać oo aligorycznego świętego, czyli
z X Filochowskiego, ale próba nasza była bezskuteczna

Przykazanie kosciołne nakazuje słuchać w niedziele Mszy 1^{ej} i kazania, duchowni i za-
wsze wiściota xianiem nasza, powinni jechać nam oświeckom utatować, a nie utrudniać
współnemu, tegoż, tymczasem wielu z nas a mianowicie starszych, lub niedomagających
xianem, tak młodym jak i kotat, ni mogących ugłai całego nabokkistwa, ni są w sta-
ni zgłnać cwo przykazania x przychry tak rązco niestożonego postawienia ławek.

Na lewy np: tron, ani słowa nie słychać kazania, x prauj b-o-o i to x bliskich, x wal-
zych liś na wile. Chociaż religijni śmimy to twierdzić oprawiają się nietylko na
skrawki brzy, ale też i da na słuchających i patrzących, ja m. tu patrzeć na wielki
tłoki skoro mamy xian ocamy filary tylko, ani widamy ruchu celebransia, ani
możemy x k'm rakiem jachoby oprawiać to bezkryważ, fiang z uszaki pisarze religij-
ni uszaki w uszku słuchając x kapłanem i wtórować exicim Mszy 9 modli-

tuami użyciem. W chwale np: w czasie ugotowania Świątyni, sakramentu, czyż nie
przyjmij i pomyślnij ołtarza ożorować Pana Jezusa, patrząc na Niego, nix x ka-
płan myśli tylko o k'm? Wszakże nie xicamy nowości tylko prauj pochłonięty
było, „tulus fuo ante“ nie jedni x na kierującą ręką, ni xicając, x posiwiają, już głowa
ramięta jak w tancigach w tych latach, widział ławki stojące, jak było poprzednio, a te-
raz spóstrzeń ze smutkiem, naruszony cawny porządek. W ogmawiając Pana Boga,
ze traimy przypominając, że x dylekxi to kłótek choć w części xci powstata zawa paraw-
ku, jak nie x paraffan? Duchowni moki wogcy ławali jak inni, czyżby to było takie „Bóg
x ixiac“ x ich prauj użyc, x byżby to było owo, pomyślnie i filary wixieli prauj w ław-
kach, na na nowo sany, ni byłoby spomnieniu pomysłenia nawet o porządku ławek
w c'm miejscu. Może nie jeden grzeszy xalując kłótkę, że są przystouj dathiem swym to
własny niewgody xupewne choci o same miejsce co przystou w chwale procesji, ależ typujące
uż ich obgionto się i nie było na czasno. Druga xnow rzecz co do Mszy 1^{ej}, po kłótki ich na raz
o niedziele oprawia z raniutko, a potem gła ha c'ma parę prauj. Czyżby nie mogła być np:
o 10, lub wrencie jechać ni, chci z użyciem, o to porobu głowa przystouj raz w tyżkier ofia-
rę x siebie ka wamym xrodie, by na c'mo słuch trochę, niechby chci o pot o 10 było. Przyprauj:

czamy x kłótki spakni oji, przystou parę minut po offerterium na wotywę użyciatou, musi być co
konca sumy, aby przykazanie kosciołne ugłelni, x czyż nieobna trzy praujto gożony przystouj
o kłótkie, wiele xit x kłótkom obowiazki omowe sługa w świątyni być nie pozwalają, a
równi barzo słuchać słowa b'zego, wystuchali. Mszy 1^{ej} o 16, potem kazania, a po nim u-
stapideby innym miejsca - dawo z nas mniej uszaka tenaz do katedry, x wyżej wymienionych po-
wi x. Jechać brak kapłanów miejscowych, chociaż i to nie, bo oprócz c'troch wixarpraujów,
Mszy 1^{ej} oprawia x Filoch. x Magno. i 1^{ej} x nowo, ale go by nawet - brak było to xpi np: w
darmulitow juxi nowo wyświęceniu, sługa użycia, posad, czyż nie mogliby chci w niedziele i święt

ta
9

o niej uwiadomić co Karjerze, gdzie mam się, to nią zgłosić - warianty porwania / jeżeli ono
nastąpiłoby / zostawiam jej głowę, przecien jak to mówią nie do kłutku, co markuje z o.
głoszenia

21 października 1892.
Warszawa.

Pranowny Panie! / Józef Sztępnar adwokat /

Głęboko myśląc

Mi na chyba wtaścinowej chwili do przemówienia do serca Jego jak dziś, gdy na raka miem
otworzę się przed Nim potwory megalia w kałosemnie zmięta rożennego "sapienti sat"
Zgadzę jak Pan zapewne naprzed o co chodzi... o to ażebym imię Jego wspominała aż do
kawiora powieki z jak najwęższą bezkarnością i przychylnością, czego otychoras jak Pan
to łatwo rozumie nie mogłam czynić.

Kawa fuka kucia rozpoczyna się dla Pana; chęć nastąpić u Boga, Słowcy woxelkiego w r., aby
to iżca nacił było parmem sukcesia, tak moralnego jak i materialnego, raka Pan choć w
części kurwoci Taskawie, pieniędże utracione przez Brata i Jego Felixa i realizować wyrok...
nie śmiem żądać wszystkiego, ani na g+4 ro powię, choć o 600, Bratawa obicata, 5+1 me
jęznie dawad, a nie czyni tego od dwóch przeszło lat, mówi że gę znajdzie między Karjer-
ki, kurwoci nawet nalezności; posyłałam jej 4 aerony, nie sprawdziwszy ich nawet czy są
iobre, wyjechała sobie na letni mieszkanie n. na moje pieniądze, a ja nielawiatk wzięty.
Miara w, aniatomysłności dla mnie, aby była miara, sukcesia i ologostawienistwa Bole-
go. Państwa Sabechich xnam i sąsiedztwa x Samowa, mają tam opięt barwio xacnych idę,
ręce że gęby x ich wzręz ktoś pokrzywdził kobietę, pręz jak ja kurwociłoby w całości
wzrostko, a ja śmiem prosić tylko o cęci chociaż. Wiadomo mi że Pan postuluje ma siostr-
rzenie Pana i Wroclnowskiego, jeżeli Pan nie raki, obicaiac czynnie na moją prośbę / ugo
się nie spódniowam / woweras udam się x podobna, prośbę to, owego Miya pańskiego prosiąc o
Taskawę interwencji, gęby to nie pomogło, na ciemniatam ac na wygrane i darować "ker-
wonima kragnowi" moją wyrok. Byt xlachetnym jestis Pan, co mogłam zrobić x pieniężny rozmowy
jakby miałam i Nim przed trzema laty, aby moim xlachetnym jestis Pan, abęs porwolił
na trawowanie kony Brata swego przez towarzystwo "czerwonego kragia." Ja śmiem prosić
tylko o 600 ro wymienione na Towarzystwo / gębiowad bęcie ucie g+4 r. x xalegtymi pro-
nlami o lat kilka Gę daryz, uspokoję się i powiem sobie: "tout est perdu sauf l'honneur"
u gęby tey moje, przesłana to grobu zmarłego Brata. Ale Pan dai się uobagać i poci-
baczę jeśli ja xom biady obratam - xcham na odpowiad xęde dni, pręz o jak gholwier
oby obęz! w raku nielawia, poprawę kogo x znajomych o cawieranie się o rezultacie, bo
na rewności meży. Dyrękam i przegęgam na popioły i. p. Gę męgo, x nikt x wierzęcie
Brata, ni sówie się o tem aby Pana nie nachodono... ni śmięje nacić / o lachomi je
remjiami, oklatam pióro, pręz xpręgnię wytychad przychylnem uchem moją prośbę, a mo-
ja modlitwa na Nim nie przestanie mi towarzyszyć co śmierci.

Zuszanowaniem

M. Sowiński

5 sty. 1892.
Warszawa.

2)

58.

Wspaniałe Panie! /Fran: Olewski, redaktor „Kurjera warszawskiego”/

Nie spodziewałam się aby wspaniałomyślności Pana, którą powiódł, raczył mnie Pan obdarzyć bez-
płatnym „Kurjerem” przez rok, trwała tylko wymieniony przedział czasu; gwiazdka tegoroczna z czar-
nych promieni skłaniająca się, zapowiada mi nowy nawrót i namiętnych niespożyczeń, jestem
trochę zabobonna, że wstydem to przynajmniej, ale Litwa co mnie zwróciła jest taką. Nie mając
ogad smiałą i babawą, prawicą, po prostu tej nielaski, aby mnie los Prometeusza nie pot-
kał, poważę się próbować szczęścia i przypuszczając że zapewne z woli Wspaniałego Pana, no-
żatam porzuciłam czytanie Jego umiarkowanego piśma, poważę się mówić wnieść suplikę,
aby mi ono przegruciozom zostało, racz Pan uwzględnić krok mój obecny, dość uprzejmą,
a mający na tui jak puszcza Barczony nadzieję, i przyswoić mi utrwalony przywilej.

Wspaniałe mój pedagogiczny nie mała, usług odają mi ogłoszenia, z których korzystam
idę w ten sam dzień w miejsce wskazywane, dla znanienia mna, racz mnie Pan i doś-
nie porzucić tegorocznej pomocy a także i przytku umysłowego z czytania wtychutów poręczają-
cych. Sama nie mogę prenumerować - Integrator aptekarski stracił mi 1000 rs, niejaki Główny
nowobna sumę, był to groch na ręce pedagogicznej zabawy, nie jestem już tak młoda, co raz traci-
nijo praz, 80 więc kop. miesięcznie, robi mi różnicę. Załóżmy przez wymienionemu strata, mi
prenumerować Kurjera lata całe. Nie mając nuchci Wspaniałego Pana i innych różnic, w nadziei
że para podziękuję cię gwiazdka z czarnej krowy oś świetlaną.

Jejna szacunku

M. Towiański

8 sty. 1893.
Warszawa.

3) Wspaniałe Panie! /Fran: Olewski redakt. Kurj. warsz.

Bog! al ulowiłowi mow, xebi. Mł i chwata za to skłaiamy, ale nalezy się też i wnieść.
roś. Kłemurowi Kłemu, w wiekopomny przedział czasu, za wynalazienie liter,
które porządają, myśle, pragnienia nasze pokleć na papier.

Wielotłocowe piśmo pamiłkie /ale nie bnf wykrestito mnie pociobno, xnow z listy bezpłatnych cy-
telników „Kurjera” radziam że nawiąsko me z wiela uwzględów ma tyle waloru u Wspaniałego
Pana że chociażby tylko cinię ip. lja mgt xaduci jako wobreg Polaka, nie wspominać już o
położeniu mem materialnem, że mówię nie porówna mnie z innemi i racząc mow 30 na
xwiskom, quśda mój i na dawny wrywilej xostawia narozumiatob moja uharana, xosta-
ła co na równi z drugimi, ewacuowano mna z listy. Noworoczne wrazenia xwzktam brai
jako prognostyk na całe 11 miesięcy z tegoż więc przewiduj, że mnie w ich biegu, same
nawoz potkaja i na przyjimnoś uon Panie... nie xnieć, a msić o tui xadęj nę k,
co nialaska Twa w czarnej kolonach przedstawia mi przyszłość, racz ja rozjaśnić, wosakke
jeden numer nie zabory Wspaniałego, a ja prenumerować nie mogę. Ziatam xozę się w r z: o
stratach mych materialnych, spowodowanych przez Integrator, Główny i t p. ul xajęxow,
xozę xowaw, mój, wiec długoletni, xmarowali Wspaniałe mój pedagogiczny, posługując
ogłoszeniami dla znanienia pracy, co xopiero, powiem o przytku umysłowym z artykułów nauko-
wych, mianowicie owe wstępny „xreś”, wiadomości bieżące” nacechowanych xawne xami owox, z
igtek...

istotnem dla nas skłatały wiedzy, raczej mnie Pan nie porabiał i nadal owego przytku
 choć się na pamięci niektórych wyrażen czy w swoim czy w obcym języku wypowiedzianych,
 robię notatki - chociaż, „propieta laus otocet” ale śmiem mówić, że mam opinie lepiej i
 choć nie głupiej kobiety, pragnęłabym nie kawałci kłama owej Łaskawy a potarliwiny opi-
 nie, a także umysł mój przywrócić troskami, rozweselać i rozjaśniać coraz bardziej
 wiedzę, a nie jedno pocierpieć z panickiego sympatycznego piśma, choć Pan urości przy-
 wilej utracony i rade narodziło mi pewnym względami i przywilejami obdarować, nie
 odmawiaj mi „dnego, kurjera” codziennie. Symiotyczny pogląd mój w przyszłość, spowodo-
 wany doświadczeniem me tak wielkiej przyjemności obg. trwał do chwili otrzymania niniejszego
 listu: moje hiperboliczne przesady nie ubytek wiadomy, ale i przekroczone paroletnie ter-
 moś inaczej. Setna nauce z przeszłości moja przyszłość, zostanie, raczej śmiem wyrazić wai-
 rowi z przyszłości i „gratia tibi” za spociekowaną przyszłość.

X powołaniem
 M. Towia

10 sty 1893.

Warszawa

3) Szanowny Panie! Fr. Olzeu redaktor „Kursu warsz.”

Buffon powiada, że wszystkie wady są przysługami, w porównaniu do niewiedzeźności, nie
 może być owa, królowa wa. nowa, zasłać inano. Sane słowo królowe i ich, za wysłuchanie
 Łaskawem uchem mej prośby. Czy aby przychylnie i uczucie towarzyszyły wszelkim Jego
 uchem i realizowały je tak prędko i szybko, jak Pan raczyło, mój kreślony.
 Ichięjsz przysług z Pan raczyło mnie własnoręcznie zaimponowaniem o tem.
 Brooke przysług wyrazić niekłamanej wdzięku i szczupłości

M. Towia

28 grud. 1893

Warszawa.

4) Szanowny Panie! Fran. Olzeu redaktor „Kursu warsz.”

Towiański się zwrócił Pana obg, niechże raczą do iychen przy nadchodzącym n. r. Czy
 apokaliptyczny z czas gniewu Bożego mającego się na świat, czy mowie, stworza
 na swano. Pana złać otwórcie z czas błogosławieństwa powrotem, tak moralny
 jak materialny i fizyczny, w ten sposób wszystko raczą się zgoda, a teraz o inle
 resu, bo wskazy do niego nie wypada przystąpić bez uprzedniego karewu.
 Dormante, „anti” i „in” z w. n. n. n. „anti” i „in” z w. n. n. „anti” i „in” z w. n. n. „anti” i „in” z w. n. n.
 na ich, romantyzm, romantyzm o jedno wyrażenie, którego choć być inigatorka, oto „anti
 wykrycia kurjerowskie” i „in” z w. n. n. „anti” i „in” z w. n. n. „anti” i „in” z w. n. n.
 mordowcem, rane duxo narodził i radej uis śmiertelny wykrycia, je z listy Darmochów.
 z z. tak po staro miłośku wyrazić, rane uis Pan uis, rane uis, rane uis, rane uis, rane uis.
 natracający na moje i przyjaźni serdeczne powziękowanie za uisielanie mi dotąd
 „Kurjera” pozwoli się uprzedzić o przedłużeniu uisielanego mi przywileju. Wskazuję się z gta-
 skam, aby uprzedzić czynność, który się tak obawiam, a który co prawda spociekam się
 wyrażeniam obg. więc z mego wyrażenia „anti” i „in” z w. n. n.

X ustanowieniem i wdzięku
 M. Towia

29 gru: 1894
Warszawa

60.
5) Szanowny Janie! / Oksowski Fr. reikal, kur was,

„He liter... oni. za wiele! He więc wierszy... ach! i tego za dużo, He wierszów x pakt
było w „Kurjaku” które x laurki ma: Sand miałam bezplatnie proze i sat satka, tyle męg za
stórublowek, a obok tego tylu miesięcy (bo tygodni za duzo) życia, przy jak najblizszym
zdrowiu. Sądzę że chyba tygodniowych i więcej, niż tu nie wystarczy, to też za samoryjnalny,
nie zaś zwykły bandalny pomysł, warta jestem uśmiechu i dobrowolności i nie brania do
równicy przegodniejsza x bawerek Kapitola, ani zlara jak coś ugwaja, w celu wyknie
nie Inne przy kustracy gratisowych egzemplarzy „Kurjaka”. W cie ogwaja w cie
hoanka, gdy nudy xacna, mnie obg mowai wiozom ubiciem, srozj jak wo gai xacho
ra, woiocha jzy xylam „Kurjaka” i rozrywam się tem, kogo o bogoslawie jak nie jego
Redaktora? że x tegoż laurki mam tę rozrywke - u co dopiero powiem o otucjowaniu sro-
rych ulepioiu naukowych, które zalecam i prawie wyznam się na pamięć, jak np.
obecnie spiny etnograficzne o Tarakumarykach, Japończykach, Chichyckach, Koneanicy
kach. X bieraję procenta moralne przy cytowaniu owych ulepioiu, w myśli ulepioiu
na: i u, bo jzyg nie (n, nie mia. a bym owego pochylnego pisma i nie x bierata bym
... orodnyu plonow. Racz mnie za: iax i nawał tych ulepioich przyzi mności i po-
zylecnych wratek nie pozabawieć i nie wyknieć, a moja wniesności bycia bez granic
na.

6 grad 12 95
Kawakawa.

6) Szanowny Panie! / Okruski redak.: „Kur. warsz.”

[illegible]

jemni 7.

X powołanien
M. Fowian

Iskanowy Nighe i z biskupi i w owojcie / Sonei /

[illegible]

... Jaki!... i taki człowiek oszust, marnotrawia cenniejszego mienia, na tożony i ożający
 czynnie i nieważnie w swoim domu kogoś co ograbił jest i tonkiem trochę konfraterni li-
 tacji. Jako katolik kto jest Sopielawski, przytoczył tylko jeden fakt, że gdy raz roba-
 ra, tam u niego użycie o opowiedzi i namawiają go to by rozmowy nie brał, nie, ad-
 ... i gruciole: „Głębli mi tam i z powiedzieć”. Wypierają, że nie stygneli moich
 krzyków, gdyżby nawet na to przysięgali to im jeszcze nie uwiernię. „Na pewno mawia, kój
 mał sobie ciwerek tylko okropny kulaka, wołaby nie być jak się z grochem zachował.
 I ramami: incami, posłam do X Stankeiwicza, jako do kapłana owego martwego a tonka,
 bo skoro zjawnymi miota na Sakrament pokuty, to chyba o bywanie w kościele i o ma-
 wianie paciera nie pominę. I Stankei mówi aby opisać co opowiadał, że to proce-
 dury, na sądzie i wykreśla, o, tymczasem nawet nie został wspomniany, bo wszakże
 wiadomo jest, że on, ożłowi, że jedynym przymiotem w owym bractwie, tak namni apy
 namawianem, jest aby placi, a jakie postępowanie to mniemam o to. I Jarwołowski był
 obony mojemu kłopotliwemu opowiadaniu, ogłuszał moją głowę i sińce, zapłakał i xaw, aże
 że sam upełnił na Stankei aby go wykreślić ale jak wyżej mówię, nawet nie został
 wspomniany bo placi. So miało miejsce w paśmie: 1891, ad. q. ożam noga moja u
 nich nie została, chem są nie wyraża uradowani, bo im nie przypominam o i lugu.
 W tych dniach przeżyłam proces, wytożony mi przez jedną osobę, której zegarek zgubiłam,
 świadków miałam przysięgających że był stary i nie wart jak kilka rs; zaś na xgda:
 nie postrachowałam, Karol zapłacił razem z kosztami 95 rs! Sopielawski było ten nasz
 him, ale jak mi mówił adwokat i znajomi obecni w sądzie, że się to właśnie pot:
 górkowate xznanie zgubiło mnie. Siłam aby mi przynajmniej choć na komornika
 dali pieniędzy, bo takiego gościa jak się u siebie nie miałam i nie widzieli się i x:
 żać rzeczy nie przekazuje; kto bowiem winien 1300 rs, to chyba po nieptaleństwie mie-
 szczy procentu, może być coś a certo. Obróciłam od niej leśt petyt obelg i potwarzy
 nie dających się powtórzyć. upadłam i lęz iowodu w atę rozpacz, że powalałam noż i go:
 zachłownym zapalem jak nieprzytomna aby już raz ten męczeński i różny xguw
 czy, dwie panie obione przekroczyły temu, Sopielawski widnia o tem, bo im i ano xna: iiss an
 i w rozpaczę mg, dam się do Cierpoliczna, m, aby się, wnieksat w mój x nim i u:
 Tero, bo woskaniu i na xwierztami pot opieka a i de wykołojona, kobota, i xphana, pke:
 dnosziami, nie miałyoby być?.. Trzymulam o niej kartkę x najgryzka, x lorciz
 piana, że już mnie u pkeizita wixia, i - Cierpolicznajstra i iata mci i xia im-
 cheg czynna, krzywk, wgnam, że poliga bęxie mnie i xigao i chōxci x mna. I ożao
 winnam że od jakiegoś czasu, przynoszono mi do nich obiały bo na to jest osobny rachunek wo-
 wej kartce pke, że nie bęxie mi ich więcej przysyłać, co też i czyni. Była to gożina 6ª wie-
 chor, wygotowuwy się więc cały dzień nie obiałowalam, a wiadomo u autor „Główny” Tren-
 towski powiada, że głod potłaczony z powatkiem myśleniem, prowadzi do obelgi.
 I to chroieganie tak postępuje, co pośertem katolickiego try pasterra zostają?.. xabrali mi
 majatek, nie wspomnieli, nawet o nim piox, byliśmy winni, a ja mam rewersa, cooby wy-
 rabiali, gdyżby ich nie było?.. meble powynosili z domu aresztowio on ma na pensji i rezerwu-
 tych i kłajnych 11, oża, an oo kwi, obelgi miotaja, powalaja, na kcytaż rzezy i

w domu jesi nie daję. Głód i nęda nie spowodowana złocią, uciąż do wieści stome jest
 w tamtym opowiadaniu: sługam je ta aby uwracać Stanku, jako kapłana, który nie tylko
 niby powinien pilnować i opłacać złoci, ale i ożuski być aby zawołał Soplewskiego i
 kim chce sposobem wpłynąć, aby nie postępowanie pogańskie tak materialnie jak moralnie zawent.
 i ma, dali na komornika i przysyłali świący bosaj xatrute, bo bezwiednie sporywały je, za
 owolną ich i okony, a nie to było naśladować Sankiego, ale nie u 30. kregia, ale w moim ka
 tedralnym kościele; Bóg mi odpuszcza że przeciwnie użycy jasi tyle, przy braku u tory, maścąc
 p. u. f. i. que moi. To jest bez serca to powie, „mente capta” to też skoro „mente capta”
 to i krewa moja, mogę zafarbować parafkę materialną, u słop Chrystusa, bóg mi będzie ko
 nać a niech Bóg i spóteknosć upomina się o duszę moją u tych co mogły zapobiedz, a nie u
 czynili tego przez obojętnosć, bo ich to nie boli. Stanku bo chyba xhoda użycy mojej,
 o jasi tyle wycierpięła dla Boga za cnotę wiary, że w tawej nawet rodzinę i xamkniecia
 dwa lata i wypędzenia jak S. Sawel, że złata się obca, braciom swym i ciętoxiemem sy
 nom matkiowej, jak mówi Psalmista Pański co ciężej jutro na 43. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

nausze. Polecam kapłanowskiemu sercu drugą moją zinaqę i cary, stopy Jego Excellent
stuga
M Souwa

30 sierpn. 1893.
Czechocinek

Kopja listu do Gja 8e / Leona XIIIe /

Mes Saint Père.

Dans ma profonde misère morale, de l'abîme de celle, je me jette à Vos pieds, c'est une prière que vous me faites de m'adresser à Votre Sainteté, mais c'est mon dernier recours. Daigner, premièrement lire la copie de la lettre ci-jointe, adressée par moi à l'archevêque de Varsovie Mr Sapieha après je communiquerai le résultat de celle qui est cependant bien curieuse. Je l'écris en votre langue, pour ne pas changer de signification, ce qui est bien difficile à expliquer sans les traductions; il se trouvera peut-être quelqu'un, qui expliquera ce que ma correspondance contient.

Da naotepuje kopja listu do trojch: znacnie strokona.

N'ayant pas de réponse après une lettre si larmoyante, j'ai envoyé une dame chez le prêtre Filochowski, chanoine de la cathédrale de Varsovie dans les mains de qui ma lettre fut remise. Cet homme avec le sang le plus froid dit: "qu'elle se suicider". Quand la dame lui persuada qu'il faut s'efforcer pour ne pas commettre ce crime, ou d'influer à Sapieha, qu'il me fasse quelque satisfaction, pour me tranquilliser, c'est une chose si peu facile, Filo: conseilla, qu'elle se retourne à moi, qu'elle me laisse faire ce que je veux, même me suicider, qu'elle traite cette question si froidement et indifféremment comme lui. La dame disait que, quoique mon âme ne l'intéresse pas, qu'il s'intéresse au moins à l'église qui sera profanée par mon sang, il répondit indifféremment: "grande chose, pourtant elle ne sera pas la première qui se suicidera à l'église" et beaucoup de pareilles expressions railleuses, froides indifférentes, que la dame n'avait pas le courage de répéter.

Comment c'est un prêtre catholique qui parle ainsi!... quel exemple pour les autres, pour le clergé, qui voit par là comme autorisation d'une action si blâmable. Pourtant notre religion enseigne, que chaque péché mortel crucifie Jésus Christ, cet homme est une impiété, pour les nouvelles blessures de l'homme Dieu; pour la profanation du temple et pour le salut de l'âme, racheté par le sang divin. Voyant un pareil prêtre raisonnant ainsi, on lui a dit que je changerais de religion chose naturelle que seulement extérieurement, car les prêtres russes et pasteurs protestants ont plus de zèle pour la gloire de Dieu et pour le salut des âmes; il donna la même réponse, que je peux prendre une autre religion, que cela ne l'intéresse guère. La glaciation dont il agissait, égale avec l'action de sonner le tocsin à la main. Qui gardera donc qui préservera le monde des offenses de Dieu, si les prêtres traitent si légèrement cette offense, ainsi que le salut des âmes. Suivant le conseil de beaucoup de personnes et prêtres russes, je sens la nécessité de rapporter ce fait pour que Votre Sainteté sache, quels hideux et misérables représentants qu'à notre religion on trouve

mais cependant, "nulla regula sine exceptione". L'archevêque Topiel probablement n'a pas eu
 main ma lettre comme vient le prêtre qui l'on tue, car il ne serait pas indifférent, à une
 action si grave, le résultat prononcé par le misérable Filoch, provient de lui même. Je
 n'ai pas le courage de m'armer, je supplie à genoux Votre Sainteté, de faire une sévère re-
 primande à Filoch, pour l'exemple des autres, qui sont scandalisés de sa manière d'agir. On
 me console assurant que Votre Sainteté, ne sera pas indifférent à cet accident. Mon curri-
 culum vitae et la disposition de mon âme, j'ai raconté dans ma lettre, adressée à V. E. Topiel,
 j'ajoute encore que mon feu Père avait des conférences avec la Sainteté Grégoire XIII.
 Je n'ai plus rien à remettre, avant seulement implorer Votre Sainteté intervention quelconque.
 Pleine de confiance filiale, je me jette à vos pieds de Votre Sainteté, comme avec ceux de Jésus Christ
 même, avant espérer que j'aurai la satisfaction quelque ce soit.

La plus humble et obéissante servante

M. Towianis

3 mars 1894.
 Warszawa.

Łopija listu pierwszego do X Filochowskiego.

Jehowa w jednej z ksiąg Mojżesa powiada, że im słuszny młody, tem prawniejsze będzie jego;
 im więcej atoli imi upływa, od niczego cynu pana, w którym tak haniebnie splamili stan ka-
 planów, probując mi nie prawic i samobójstwa, w obronach nawet najgłówniejsze mi nie os-
 tegu a mających być nademną naturą, sam zaś głosi nie wygłos, ale by mi nie we-
 fletować, "qui tacet concertare videtur" i byłoby więcej słow pisma 5° niemym psem, go-
 rzej nawet, bo nie oczekates go nie było, potrzeba i vice versa, oczekates go nie czego innego za-
 chodzą potrzeba i konieczność - oczekates po niego, jakże ciasta Topielawskiego, a moja, drugie,
 chciales dać na pastwę szatanu; im więcej powiadam ciasto upływa, o tej fatalnej chwili, tem
 rozgorzenie moje wzmagają się. Uważam że najgłówniejsze jest zakomunikować panu skutki
 tej nieczystości, w czasie wielkiego postu, abyś miał, co przynajmniej umiarkowanie, Boż niech mi
 odpłaci, potrzebą, i utrośną, mierną, tak w tem jak i w przyszłym życiu.
 I, jednej słolicości domyślamy się, użyszy i, ani wiadomym jest, że zostało zaniechanie mi
 niego, do Zia 5°, użyszy moim, bo panna sługa, powróciła do postępu pomiędzy tygiem.
 mi, oboj tak szlachetnie jak i duchownych, którzy ze zgorszeniem słuchali i słuchają, przekreśli-
 cym ci pana, dodając mi ducha, aby przynajmniej widział jak się kandydat na biskupa sprawa.
 Włos co bardzo dobrze pana zna, panu słowami upamiętał mi, wolał i, świadectwo od samobójstwa
 mówiące, pani i pełności, pojdzie do piekła, Filoch: takie, czyż pani młodo będzie palić się,
 i nim razem wielki całe, może nawet w jednym kotle? Słowa te wybrały mi na bójce narodzi-
 i, i, nie ta myśl że będę się w kotle palić, ale że razem z panem, którego ani nie waga-
 Bogu, ani zgubi, ani nie waga, świątyni nie obraża, czyż nie słowa, że kłamał, co to
 wielka szkoda na szatanie, jak dobrze ktoś z szataników powiedział? Boż grozi wygnanie:
 niem i, wot świętych tych, co są ani zimni ani gorący, bożaby był gorący i, choćby w świętym
 kapale, jako młodości, wzywa, Cypriusa odepłone, uniesiony świętym gniewem
 młodości? Mojżesa rzucającego tablicę i, nimis lub Cypriusa wygnającego kapłana.

ych z Kościoła, a wzywawszy mnie choćby ostro i groźnie wstrząsnął i zreflektował, był
 byś wprowadziwszy mnie na irogę, obojętne, mnogości grzechów mych jakiegokolwiek i sto-krotną za-
 rękę od Boga strygnął, jak mówił, „prosto 5“, ale nie!... to za wiele kosztuje, lepiej przyklas-
 nać i broń, bo to mniejsza futyga, Stankiewiczowi też futygi nie było, aby Boniełauskiego
 wzywał, jak o to prosiłem i upominał, bo w razie wygnania z bractwa, 5 r. o. składowi i
 padołoty, o serwi iutiles! Ufniście panowie w łaski tego, komu się podługacie z Miścowej ulicy
 ... majestat śmierci, wszystkich trojga spragnęli mości tego roku jeszcze, co Nam wówczas
 przyszedło z łaski i względów cyklicznych. Jestem ciemna, skrupa grzechów przykryta, nieprovia-
 oalam się prawie dwa lata, ale ciągle boleści moja, na tym stanie spowodowanym złos-
 cią i podołoty, która, której nie potrafię oświecić i zamęczyć, nie mogę, a wreszcie widia-
 tym, który stają, przetrwała, grzechowi na nowo do roboty. Albowiem sami potę-
 pnie bóg, owa więc boleści moja smutem sprowadzić się ze mi ubłaga zagniewanego Pro-
 ga, jestem paralityk na saławką, sił, co winnam ze nie mogę, choć wagnę wejść
 w to światowe źródło i być, chrest pracowity” a ci co są postanowieni o Boga, aby u-
 iatari: w chrest, oświecają, mnie o tego postępowaniem swym i rolę w tym wy-
 konującą, biała im wiekna. Wszakże niealam w lesie mym do trybów: o nim i o los-
 nym stanie moim, błagałam o ratunek, jak paralityk, a czy to była któraś cyklicz-
 wość, bo była. Korespondentowi obeszło, chociaż z tytułu jestem zastępcą Chrystusa!
 nie!... z obojętnością, pitala, jak strach, „a to niech się zabije, niech to, niech owo, wa-
 ryatka” Massa osób tak suchowrych, jak i świeckich, czytając owo list do trybów: niech to
 „to” wariat, skoro może na skrytkę tak inteligentnego nadto żalnego listu ga-
 rać wariatka” Dwie panie gorzkiej przygnębienia dawano, na życzenie moge powtórzyć.
 Słyszałam o dwóch panach, jakiego miałam przyjaciela w panu, jak korespondent wyraża-
 się pan o nich o mnie, a nie prawda!... i Juda był przyjacielem, kławił mi nogę
 umywał i całował, i ja goś pan raz był u mnie, kłęczący się przyjmowałam, ręce
 nogi całowałam. Chrystus po zerwaniu i przeniesieniu się już nie całował i nie umywał
 nóg swego wroga, i ja też wolna, jestem co u siebie, omę zewnętrzny, wewnętrzny i wro-
 czy aby ci nauczyciel to wariatwo ale prawdziwie o jakie mnie tak poganić po-
 ma. X Bóg miał więcej mawiać: „ten i owo to wariat” patrz pan co z kim
 kłóczył. Sprawiedliwość ukryta!... a może także miał Infanta? Kto nieścisliwy i
 uciśniony złobca, która, to jeszcze nie wariat, sam pan wie co prze-
 stam w igci mem choćby tylko dzień! harania niekne głosi, a czy jak?... przez
 per exemplum, longa per precepta” przewidział to Chrystus, my mówili aby Was naia-
 wać nauczających, a nie czyniących o Koronach! o Betaido! Kłóczyła i merich w swoich obja-
 wieniach, które, że najwięcej potu krowawego w Ogrójcu, wycałowała krowy myśł, że będzie mia-
 niezomnych kapitanów, kto wie czy i o panu w szczególności nie myślał? Jędnego dnia po-
 dła do samobójstwa, a wrogiego Boga przyjmuję, bez żadnego zdania ukrywania osobie, którą pra-
 gnał w przepaść rzucić, za co?... że wolała „ratujcie moją, przygnębiającą, wpłynięcia na
 opieluchach aby mnie nie zobijali, bo już przetrwał, rohalcecyli”. Posłaram się ze list ten
 trybów: czytać można, znam osoby bywające z kim w towarzystwach, ci ofiarowali się wrocy i

był: Mu, bez żadnych kontrol ani cenzur, jak było z tamtym listem. Odsyłam panu i nie
 ra: natkę którą mi pan raz lat kładąc jakoby wynagrodzenie za rbs na które mnie
 ykias: Korwiska zachronica oszukata, oraz wybrał pańską ręką kreślony, z tego pan widzieć jak
 igo: cię szanowałam, ceniałam, uwielbiałam a nabo kochałam, skoro przechowywałam kilka
 ki a: lat owe przedmioty, a dziś ze wzgardą odsyłam, bo mi karamają inne pamiątki od Se-
 guly: leńskich, Kuleniskich, Botherwicków. Ponieważ w zapetności pewna, nie jestem czy pan został
 xas: zawiadomiony i nagany z Regnu za swój postęp, idąc za radą wielu osób tak buchow-
 nia: nych jak i świeckich. Kąpię się w łazience, wiem że co się, bo poszłam za powrot-
 xlos: nym nowosem, strzymałam kartę powrotną z Watykanu. Ponieważ pan po francusku
 ider: nie umie, niech słuchaj a w osłabieniu (!!) mi równy X Stanhewicz wytłomaczy, co
 not: korespondencja zawiera, wskazuje i on wiedział o wszystkim, a czy przyłożył się choć je-
 no: dnem do czego dla ztupienia mej boleści z dopochowaniem, nie... bo skłamał
 jsi: o benedykcie upomnieć lub wykreślić noć i na spowiedzi mawia: „Dziękuję mi
 u: tam i że spowiedzię”. Koniec już mój akt iatosny aby Bóg dopełnił reoty za mnie;
 yoy: pan pewno powiem z jenuicką, nieby potora, faryzejską, niekłamnym swym głosem: „San-
 los: tus uszję cierpiat ab. San Jexus uszję nieby winy, a pan z ogromną winą, zaslus-
 t: nem na wygnany, nie profanując porównaniem tak nieostrożnym cierpieć Chrystusa.

10 kwietnia 1894

Warszawa.

Kopja listu drugiego do X. Fulochowskiego

M. Towia

Dotychczas uważałam grzech mój za świętość i nazwaniem i wrzuciłam co ze mną,
 za niego po śmierci będzie, lecz teraz już polinięć mojej obawie, bo przecież zemsta czynna
 i publiczna, jaką swoich ludzi ogłaszała nasemną, to Wł. robotę, była z nakazem panu
 jak mi to sami powiedzieli.

Znająca moja dostata bilet na balkon przed wielki otwór na Wł. tydzień, a że jej wygnano
 raptem wyszłać, mnie go oddata Wł. ciwartok, gdy zakrytyj nie był pewny czy bilet coony,
 zapytował o to, przechodząc X Stanhewicz. ten był kłopotliwym i powiedział, że Wł. niech ten
 byłam, gdy zaś przyszedł na rekurencję, zakrytyj nie nie mówiąc nie wpuszczał mnie do
 drzwi od ulicy, parę osób stojących pod drzwiami wpadał na górę na balkon a parę do
 kłóciła oknami przy kaptur, mnie zaś śpięchał. Bronięc ustępu nawet do Kosciała.
 Jeden pan po objęciu już zakrytyj, gdy usłyszał o co chodzi, powiedział że nie tem zaj-
 mie i dla ciotki zyskującą pojdzie do zakrytyj mowi z: „Zaraz mam coony bilet aby
 mnie wpuszczać: nie chcieli natężyć zakrytyj i miał kłopot jak wpuszczać na Sana
 Jexusa do Ciotki, Michał kłócił rzucił się na mnie i tupiąc: „a pani tu po co, co pani
 tu chce, na co pani tu przysłała” nie dawał mi więcej brzykac, tylko mówiłam z:
 „a co u ciebie nie mam mi... mówienie tylko do zakrytyj, gdy zaś ten bronił mi
 ustępu wówczas błagałam go aby mi wyjaśnił o taką komedję mowy, ówcekt kilkakrot-
 na: nie onem znaczącym „Zaraz pani do X Fuloch: tam się powie, idź pani do niego proszę, idź do X Fuloch:
 ten: Skądś tegoż oowręty uszytych do par zapewni że w gazetach to opowie, jeżeli nie tutaj:
 czy to zagadaniem, pojąc taturo jaka była moja modlitwa i święta ciele a pan z pewnością

ca,

i „prześląca tygońniowego” o których się sądo nich zgłoszę, wpyminałam w listach mych wysłanych do 5 suchowoych tj. do Priskapa Nowoswonskiego bawiego wiochasy Włocławek, do X. Karawskiego, Matuszowskiego, Szwedowa: Jurgowskiego, wraz z kopjami całego czasopisma ci więc tj. Święto i Włóki: adwiatekcyi po przekształceniu mych konwencyonacyi, a o trzech lat cenzura zabroniła wzmiankować o kłopotach, na tego że mało o którym co dobrze pisać. Bóg tak zmącił się par na swaj zbroń i skłonił w spócie z miłcami kłótniami, nie otrzymał karania i wstępu, a ja satysfakcyi, bo Pan zemdlał sobie rezerwując zapłatę. przed Nim nie można wyklamywać się. „ja o nim nie wiem, ja nie to, ja nie owo.” Aby apokaliptyczne Jozafat gniewu Bożego spado na was trojętj: nalkawacza i wykonawców, po raz wtóry powtarzam, że nie mogę żadną miarą wykrztusić „Boże opuszczać im bo nie widzą co czynią.” Bóg w przypowieści ewangelicznej Mate. XVIII, kazał przebaczać góę wrogom uwa więc i przebaczać, a ja gócie mam coś podobnego?...

M. Szwed

Szanowny Panie! /Dr. Olszewski redaktor, „Kurjer warsz.”/

28/2 36.

Nickiem grom Jowiskowy wstrząsający ongi ziemie, była dla mnie wiadomość że Sza: Pan usuwa się z redakcyi „Kurjera” a przechodzi na służbę Semidy - podwójna dla mnie strata... bo i wiary w artykułki różne, jakie kilka razy wysyłałam do druku, mieć nie będo nowego Redaktora, chociaż sądzę że naawisko me jest gwarancją autentyczności podawanych faktów, po drugie, tracę taskawego Obo: rzaka że tak powiem mojego kuryera. Smiem prosić aby Horagusa słowa: „fides coronat opus” nie były płożne, aby mówię racyle Sza: Pan polecił mnie, nowemu Redaktorowi, Aby inby chociaż na rok następny, kazał przysyłać wiadome pismo, później to sobie poradzę. Będę to ramknęcie rogu obfityści, zypięcego przewilej jakich doznawałam od lat kilku od Sza: Pana. Dzwia: Panu i Drzyleni zalecam Mu życzenie powodzenia w jurgoty i we wszystkim i niegam zapewnienie o tym macunku i niedzianności, jemu: raz, raz, o protekty do nowego Redaktora.

Zaszanowaniem
M. Szwed

mych
xawie
tego
e od
to o
no'tce
uoty
nie
was
a
uge.
nam

ouia

re
adla
am
est
daa
wa
nie
tac
ci
wa
ve
ce

min
and
J

